TV3, 10/06/20

"30 minuts" visita l'Hospital transfronterer de Cerdanya, l'únic al món gestionat per dos països

Era el somni llargament anhelat d'una comarca pirinenca. I finalment, el setembre del 2014, es va fer realitat. L'Hospital de Cerdanya, el primer transfronterer d'Europa, és únic al món perquè va ser dissenyat i està gestionat alhora per dos països amb llengües, cultures i models sanitaris diferents.



Malgrat haver-se dividit entre França i Espanya fa 360 anys, la Cerdanya sempre ha mantingut la seva unitat. En part per la seva peculiar orografia i, en part, pels lligams familiars, les dues comunitats han tirat endavant projectes culturals, econòmics i ambientals en benefici de tot el territori. Però cap de tan ambiciós, amb tanta dimensió social i de tan complex com l'**hospital transfronterer.**

"Obrir un hospital ja és difícil. Si hi sumem les dificultats d'un projecte transfronterer, pioner, doncs encara més", explica Xavier Caralt, director d'Infermeria d'aquest hospital, i Miquel Barceló, cap d'Urgències, hi afegeix: "Fer un hospital transfronterer és molt complicat. És molt complicat pel que fa a la legislació. És a dir, aquí estem en un sòl espanyol, amb legislació espanyola, i això crea molts problemes."

La seva posada en marxa va ser possible per la pressió del territori, per l'ajut de 31 milions d'euros de la Unió Europea per a la seva construcció i per l'esforç de

consens i de dotació econòmica anual entre la Generalitat de Catalunya i el govern francès.

Però si, amb només sis anys d'història, l'hospital ja és un **model de cooperació per tot Europa**, segons remarquen a Brussel·les, és gràcies a la imaginació per superar obstacles i a l'esperit de col·laboració dels seus 250 treballadors transfronterers.

Pel director general de Política Regional i de Política Urbana de la Comissió Europea, Pascal Boijmans,

"Aquest projecte de la Cerdanya és un molt bon exemple de com les administracions espanyola i francesa han sumat forces per fer que la salut fos accessible a tots els ciutadans que viuen en aquella zona".

L'hospital atén els 30.000 habitants que resideixen tot l'any entre la Baixa i l'Alta Cerdanya i el Capcir. Però també s'ocupa de les 150 mil persones que a l'estiu i a l'hivern hi arriben per gaudir de la seva àmplia oferta turística. Tot un desafiament per a un petit hospital comarcal. Com s'ho fan?

La necessitat uneix forces i la lluita contra la Covid ho ha fet palès en aquest laboratori de la integració europea. **L'hospital, governat conjuntament pel Departament de Salut i l'Agence Régionale de Santé d'Occitània, ha pogut afrontar la pandèmia amb els recursos de les dues administracions** i ha difuminat les diferències per poder atendre tots els pacients, al marge de la seva nacionalitat, i per protegir els seus professionals.

L'**Hospital de Cerdanya,** però, **afronta altres reptes complicats de cara al futur.** Com el de mantenir equilibrat un **pressupost que avui està dotat en el 60 per cent per Catalunya i en el 40 per cent per França**, però que aviat s'haurà de sostenir per l'activitat que generin els pacients de cada banda. Sense oblidar que, sis anys després de posar-se en marxa, encara hi ha diferències salarials entre treballadors que fan la mateixa feina o que és molt difícil atraure nous professionals sanitaris, sobretot francesos, que vulguin treballar en un hospital aïllat, d'alta muntanya i, a més, transfronterer.

"A tots els que treballem aquí a l'hospital de la part francesa, de la part catalana..., a tots els que sem aquí el que ens agradaria és tenir un conveni únic, un conveni transfronterer per tenir igualtat de sou i els mateixos drets per fer la mateixa feina", explica Véronique Guitard, administrativa de l'Hospital de Cerdanya, i afegeix: "Si han fet aquest hospital únic al món transfronterer, que facin un conveni únic al món, transfronterer".

La Unió Europea coneix aquestes dificultats i es mira l'Hospital de Cerdanya amb respecte i admiració. Però, fa prou per ajudar-lo a superar aquests obstacles?

Un reportatge de Francesc Romero Truñó i Víctor Díaz Solé

Imatge i muntatge: Òscar Roger

Producció: Sandra Rierola